

" মৰমৰ সন্তানসকল – তোমালোকে ৰা গুৰ খাব (আচৰিত হ'ব) লাগে যে আমি কেনে কুৰা মিঠা পিতা পাইছো যাৰ কোনো আকাংক্ষা নাই আৰু কিমান মহান দাতা , লোৱাৰ অলপো ইচ্ছা নাই "

প্ৰশ্ন: পিতা ৰ ৰা গুৰফুল পাৰ্ট (আশ্চৰ্য্যকৰ ভূমিকা) কি ? 100 শতাংশ নিষ্কামী পিতাই কি কামনাৰে সৃষ্টিলৈ আহিছে ?

উত্তৰ: বাবাৰ ৰাগুৰফুল পাৰ্ট হৈছে পঢ়োৱাৰ। তেওঁ চাৰ্ভিচৰ (সেৱাৰ) বাবেই আহে। প্ৰতিপালন কৰে। মৰম-চেনেহ দি কয় মিঠা সন্তানসকল, এইটো কৰা। জ্ঞান শুনায়, প্ৰতিদানত একো নলয়। 100 শতাংশ নিষ্কামী পিতাৰ কামনা জাগে মই গৈ নিজৰ সন্তানসকলক মাৰ্গ দৰ্শন কৰাওঁ। সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ বাতৰি শুনোঁ। সন্তানসকল গুণৱান হওক ... পিতাৰ এয়াই কামনা।

ওঁম শান্তি। মিঠা-মিঠা আত্মিক সন্তানসকলে এনেকুৱা আত্মিক পিতা পাইছে যিয়ে একো নলয়, একো নাথায়। একো পান নকৰে। সেয়েহে তেওঁৰ কোনো আশা বা ইচ্ছা নাই আনহাতে মনুষ্যৰ কিবা নহয় কিবা আশা নিশ্চয় থাকে। ধনৱান হওঁ, অমুক হওঁ। তেওঁৰ কোনো আশা নাই, তেওঁ অভোক্তা। তোমালোকে শুনিছিলো এজন সাধুৱে কৈছিল মই একো খোৱা-বোৱা নকৰোঁ। এয়া যেন কপি (নকল) কৰে। গোটেই বিশ্বত এজনেই পিতা আছে যিয়ে একো নলয়, একো নকৰে। সেয়েহে সন্তানসকলে চিন্তন কৰিব লাগে যে আমি কাৰ সন্তান হওঁ। পিতা কেনেকৈ আহি এওঁৰ (ব্ৰহ্মাৰ) শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰে। নিজৰ কোনো ইচ্ছা নাই। নিজেতো গুপ্ত হয়। তেওঁৰ জীৱন কাহিনীক তোমালোক সন্তানসকলেহে জানা। তোমালোকৰ মাজতো কিছু সংখ্যকেহে সম্পূৰ্ণ ৰীতিৰে বুজি পায়। অন্তৰত চিন্তন চলিব লাগে যে আমি এনেকুৱা পিতাক পাইছো যি একো নাথায়, একো পান নকৰে, একো নলয়। তেওঁক একোৰে দৰকাৰ নাই। এনেকুৱাতো কোনো হ'ব নোৱাৰে। এজনেই নিৰাকাৰ উচ্চৰো উচ্চ ভগৱান বুলি গায়ন কৰা হৈছে। তেওঁকেই সকলোৱে স্মৰণ কৰে। সেয়া তোমালোকৰ পিতাও অভোক্তা, টিচাৰো অভোক্তা আৰু সংগ্ৰহও অভোক্তা। একোকে নলয়, তেওঁ লৈ কি কৰিব! এৱোঁ ৰাগুৰফুল পিতা। নিজৰ বাবে অলপো আশা নাই। এনেকুৱা কোনো মনুষ্য নাথাকে। মনুষ্যকতো খাদ্য, কাপোৰ আদি সকলো লাগে। মোক একো নালাগে। মোকতো আহ্বান কৰে যে আহি পতিতসকলক পাৱন কৰি তোলা। মই হৈছো নিৰাকাৰ, মই একো নলওঁ। মোৰতো নিজৰ আকাৰেই নাই। মই কেৱল এওঁৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰোঁ। বাকী খোৱা-বোৱা এওঁৰ আত্মাই কৰে। মোৰ আত্মাৰ কোনো আশা নাই। মই চাৰ্ভিচৰ বাবেই আহোঁ। চিন্তন কৰিব লাগে, কিমান ৰাগুৰফুল খেল হয়। এজন পিতা সকলোৰে মৰমৰ। তেওঁৰ অলপো আশা নাই। কেৱল আহি পঢ়ায়, প্ৰতিপালন কৰে, মৰম-চেনেহ দিয়ে - মিঠা সন্তানসকল, এইটো কৰা। জ্ঞান শুনায়, একো নলয়। পিতাই হৈছে কৰনকৰাৱনহাৰ। ধৰি লোৱা শিৱবাবাক কিবা দিলা। তেওঁ কি কৰিব। টোলি লৈ খাব জানো? শিৱবাবাৰ শৰীৰেই নাই। তেন্তে ল'ব কেনেকৈ? আৰু চোৱা, কিমান চাৰ্ভিচ কৰে। সকলোকে ভাল-ভাল মত দি ফুলৰ দৰে কৰি তোলে। সন্তানসকলে বিচুৰ্তি খাব লাগে। পিতাতো হৈছেই দাতা। দাতাও কিমান মহান অন্য কোনো আকাংক্ষা নাই। ব্ৰহ্মাৰ অৱশ্যে চিন্তা থাকে, ইমানবোৰ সন্তানক চম্ভালিব লাগে, খুৱাব লাগে, যি টকা-পইচা আহে সেয়া শিৱবাবাৰ বাবেই আহে। মইতো সকলো স্বাহা কৰি দিলো। পিতাৰ শ্ৰীমতত চলি নিজৰ সকলো সফল কৰি ভৱিষ্যত গঢ়ি তোলে। পিতাতো 100 পাৰচেণ্ট নিষ্কামী। কেৱল এয়াই ইচ্ছা যে সকলোকে গৈ মাৰ্গ-দৰ্শন কৰাওঁ। সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ বাতৰি শুনোঁ, আৰুতো কোনেও নাজানে। তোমালোক সন্তানসকলেহে জানা। পিতাই টিচাৰৰ ৰূপত পঢ়ায়। ফী (মাচুল) আদি একো নলয়। তোমালোকে শিৱবাবাৰ নামত লোৱা। তাত ৰিটাৰ্ন (প্ৰতিদান) হিচাপে পোৱা। বাবাৰ জানো এইটো ইচ্ছা আছে যে মই নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হওঁ? পিতাইতো ড্ৰামা (নাটক) অনুসৰি পঢ়ায়। এনেকুৱা নহয় যে তেওঁৰ আশা আছে যে মই উচ্চতকৈও উচ্চ সিংহাসনৰ অধিকাৰী হওঁ। নাই। সকলো পঢ়া আৰু দৈৱী গুণৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে। পুনৰ আনকো পঢ়াব লাগে। পিতাই ড্ৰামা অনুসৰি কল্পৰ আগৰ দৰে এওঁৰ যি এক্ট (ভূমিকা) চলিছিল সেয়া সাক্ষী হৈ চায়। সন্তানসকলকো কয় তোমালোকে সাক্ষী হৈ চোৱা। নিজকো চোৱা, আমি পঢ়োঁ নে নপঢ়োঁ। শ্ৰীমতত চলো নে নচলো। আনক নিজৰ সমান কৰি তোলাৰ আমি চাৰ্ভিচ কৰোঁ নে নকৰোঁ। পিতাইতো এওঁৰ মুখ লোন (ঋণ) লৈ শুনায়। আত্মাতো চৈতন্য হয়। মৃত শৰীৰৰ দ্বাৰাতো ক'ব নোৱাৰে। নিশ্চয় চৈতন্যতেই আহিব। সেয়েহে পিতা কিমান নিষ্কামী, কোনো আকাংক্ষা নাই। লৌকিক পিতাইতো ভাবে সন্তান ডাঙৰ হৈ মোক খুৱাব-পিন্ধাব। এওঁৰতো কোনো ইচ্ছা নাই। জানে, ড্ৰামাত মোৰ পাৰ্টেই এনেকুৱা, কেৱল আহি পঢ়াওঁ। এয়াও নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। মনুষ্যই ড্ৰামাৰ বিষয়ে একোৱে নাজানে।

তোমালোক সন্তানসকলৰ এইটো নিশ্চয় আছে যে পিতায়েই আমাক পঢ়ায়। এই ব্ৰহ্মাযো পঢ়ে। নিশ্চয় এওঁ সকলোতকৈ ভালদৰে পঢ়ে। এৰোঁ শিৱবাবাৰ ভাল সহায়কাৰী হয়। মোৰ লগততো কোনো ধন নাই। সন্তানসকলেই ধন দিয়ে আৰু লয়। দুই মুঠি দিয়ে আৰু ভৱিষ্যতে লয়। কাৰোবাৰ লগত একো নাথাকে, সেয়েহে একো নিদিয়। অৱশ্যে হয় ভালদৰে পঢ়িলে ভৱিষ্যতে ভাল পদ পায়, এনেকুৱাও বহুত কম আছে, যাৰ মনত থাকে যে আমি নতুন দুনিয়াৰ বাবে পঢ়ি আছো। এয়া মনত থাকিলে সেয়াও মনমনাভৱ। কিন্তু বহুত আছে যিয়ে দুনিয়াৰ কথাত সময় নষ্ট কৰে, বাবাই কি পঢ়ায়, কেনেকৈ পঢ়ায়, কিমান উচ্চ পদ পাব লাগিব, এই সকলোবোৰ পাহৰি যায়। নিজৰ মাজতে হাই-কাজিয়া কৰি টাইম ৱেষ্ট (সময় নষ্ট) কৰি থাকে। যিয়ে ডাঙৰ পৰীক্ষা পাছ (উত্তীৰ্ণ) কৰে, তেওঁ কেতিয়াও নিজৰ সময় ৱেষ্ট নকৰে। ভাল দৰে পঢ়িব, শ্ৰীমতত চলিব। শ্ৰীমতততো চলিব লাগিব নহয় জানো। পিতাই কয় - তোমালোকতো বৰ অবাধ্য। শ্ৰীমত দিওঁ, পিতাক স্মৰণ কৰা কিন্তু পাহৰি যোৱা। এয়াতো দুৰ্বলতা বুলি কোৱা হ'ব। মায়াই একেবাৰে নাকত ধৰি দংশন কৰি মূৰত বহি যায়। এয়া যুদ্ধক্ষেত্ৰ নহয় জানো। ভাল-ভাল সন্তানকো মায়াই জিনি লয়। পিছত নাম কাৰ বদনাম হয়? শিৱবাবাৰ। গায়নো আছে গুৰুৰ নিন্দকে উচ্চ পদ নাপায়। এনেদৰে ময়াৰ লগত হাৰোতাই উচ্চ পদ কেনেকৈ পাব। নিজৰ কল্যাণৰ বাবে বুদ্ধি চলাব লাগে যে আমি কেনেকৈ পুৰুষাৰ্থ কৰি বাবাৰ উত্তৰাধিকাৰ লওঁ। ভাল-ভাল মহাৰথীৰ দৰে হৈ সকলোকে মাৰ্গ-দৰ্শন কৰাওঁ। বাবাই চাৰ্ভিচৰ উপায় একেবাৰে সহজকৈ শুনায়। পিতাই কয় তোমালোকে মোক মাতিয়েই আহিছা, এতিয়া মই কওঁ যে মোক স্মৰণ কৰা তেতিয়া পাৱন হৈ যাব। পাৱন দুনিয়াৰ চিত্ৰ আছে নহয়। এয়া হৈছে মূখ্য। ইয়াত এইম-অবজেক্ট (লক্ষ্য-উদ্দেশ্য) ৰখা হয়। এনেকুৱা নহয় যে ডাক্তৰী পঢ়িবলৈ ডাক্তৰক স্মৰণ কৰিব লাগিব। বেৰিষ্টাৰী পঢ়িবলৈ কোনো বেৰিষ্টাৰক স্মৰণ কৰিব লাগিব। পিতাই কয় কেৱল মোক এজনক স্মৰণ কৰা। ময়েই তোমালোকৰ সকলো মনোকামনা পূৰ্ণ কৰোঁতা হওঁ। তোমালোকে কেৱল মোক স্মৰণ কৰা। লাগিলে মায়াই তোমালোকক যিমানেই হয়ৰাণ নকৰক, তথাপি যুদ্ধ নহয় জানো। এনেকুৱা নহয় যে তৎক্ষণাত বিজয়ী হৈ যাব। এতিয়ালৈকে কোনো এজনেও ময়াৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱা নাই, যদি বিজয়ী হয় তেন্তে জগতজিৎ হৈ যোৱা উচিত। এনেকৈ গায়ন কৰে- মই গোলাম, মই তোমাৰ গোলাম....। ইয়াততো ময়াক গোলাম বনাব লাগে। তাত মায়াই কেতিয়াও দুখ নিদিব। আজিকালিতো দুনিয়াখনেই একেবাৰে লেতেৰা। ইজনে সিজনক দুখ দিয়েই থাকে। তেন্তে কিমান মিঠা বাবা, যাৰ নিজৰ বাবে কোনো ইচ্ছা নাই। এনেকুৱা পিতাক স্মৰণ নকৰে বা কোনোৱে কয় আমি শিৱবাবাক মানো, ব্ৰহ্মা বাবাক নামানো। কিন্তু এই দুয়োজনেই একত্ৰিত হৈ আছে, দালাল অবিহনে চুক্তি হ'ব নোৱাৰে। বাবাৰ ৰথ হয়, এওঁৰ নামেই হৈছে ভাগ্যশালী ৰথ। এয়াও জানা এওঁ হৈছে সকলোতকৈ নাম্বাৰ ওৱান উচ্চ। ক্লাছত মনিটৰৰো মান থাকে। ৰিগাৰ্ড (সন্মান) দিয়া হয়। কল্পৰ পিছত লগ পোৱা নাম্বাৰ ওৱান সন্তান এওঁৱেই নহয় জানো। তাতো সকলো ৰজাই এওঁক (শ্ৰীনাৰায়ণৰ) ৰিগাৰ্ড ৰাখিব লাগে। এইটো বুজিলেহে তেওঁক ৰিগাৰ্ড দিয়াৰ কথা বুদ্ধিলৈ আহিব। ইয়াত ৰিগাৰ্ড দিবলৈ শিকিলেহে তাতো ৰিগাৰ্ড দিব পাৰিব। নহলেনো বাকী কি পাবা? শিৱবাবাকো স্মৰণো কৰিব নোৱাৰা। পিতাই কয় স্মৰণৰ দ্বাৰাহে তোমালোকৰ বৈতৰণী পাৰ হ'ব। বেহদৰ ৰাজ্য-ভাগ্য দিয়ে। এনেকুৱা পিতাক কিমান স্মৰণ কৰিব লাগে। অন্তৰত কিমান লভ (মৰম) থাকিব লাগে। এওঁৰ চোঁৱা, পিতাৰ প্ৰতি কিমান মৰম আছে। মৰম থাকিলে সোণৰ বৰ্তন হৈ পৰে, যাৰ বৰ্তন সোণৰ তেওঁৰ চলনো খুউব ফাৰ্ষ্টক্লাছ (প্ৰথম শ্ৰেণীৰ) হ'ব। ডামা অনুসৰি ৰাজধানী স্থাপনা হ'ব। তাততো সকলো প্ৰকাৰৰে দৰকাৰ।

পিতাই বুজায় - সন্তানসকল, তোমালোকৰ কেতিয়াও ক্ৰোধ আহিব নালাগে। বুজিব লাগে যে আমি যদি চাৰ্ভিচ নকৰো, তেন্তে কেৱল সময় নষ্ট কৰি থাকোঁ। শিৱবাবাৰ যন্ত্ৰৰ একো চাৰ্ভিচ নকৰিলে কি পাবা? সেৱাধাৰীসকলেহে উচ্চ পদ পাব। নিজৰ কল্যাণৰ বাবে চখ থাকিব লাগে। নকৰিলে পদব্ৰষ্ট হৈ পৰিব। স্টুডেণ্টে (বিদ্যার্থীয়ে) ভালকৈ পঢ়িলে টিচাৰো আনন্দিত হ'ব, বুজিব এওঁ মোৰ নাম উজ্জ্বল কৰিব। এওঁৰ বাবেই আমি পুৰস্কাৰ পাম। পিতা, টিচাৰ আদি সকলো আনন্দিত হ'ব। ভাল সুসন্তানৰ বাবে মা-পিতাও বলিহাৰ হয়, যিয়ে বহুত ভাল চাৰ্ভিচ কৰে, তেন্তে পিতাইও শুনি আনন্দিত হয়। যিয়ে বহুতৰে চাৰ্ভিচ কৰে, তেওঁৰ নিশ্চয় নাম প্ৰখ্যাত হ'ব। উচ্চ পদবীও তেৱেই পাব পাৰিব। তেওঁৰ দিনে-ৰাতিয়ে সেৱাৰে চিন্তা থাকে। খোৱা-বোৱাৰ কোনো চিন্তা নাথাকে। বুজাওঁতে-বুজাওঁতে ডিঙি শুকাই যায়। এনেকুৱা অতি মৰমৰ, সেৱাধাৰী সন্তানসকলেহে উচ্চ পদ পায়। এয়াতো 21 জন্মৰ কথা, সেয়াও কল্প-কল্পান্তৰৰ বাবে। যেতিয়া ৰিজাল্ট (ফলাফল) ওলাব তেতিয়া বুজা যাব, কিমান চাৰ্ভিচ কৰিছিল। কিমানক মাৰ্গ দৰ্শন কৰালে। কেৰেক্টাৰ (চৰিত্ৰ) শুধৰণি কৰাটোও জৰুৰী। মহাৰথী, অশ্বাৰোহী, পদাতিক নাম আছে নহয়। চাৰ্ভিচ নকৰিলে বুজিব লাগে আমি পদাতিক। এনেকৈ কোনেও ভাবিব নালাগে যে আমি ধনেৰে সেৱা কৰিছো সেইবাবে আমি উচ্চ পদ পাম। এয়া একেবাৰে ভুল। সকলো সেৱা আৰু পঢ়াৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে। পিতাইতো অতি ভালকৈ বুজাই থাকে যে সন্তানসকল পঢ়ি উচ্চ পদবী লাভ কৰা। কল্প-কল্পৰ কাৰণে নিজৰ লোকচান নকৰিব। বাবাই দেখে এওঁ নিজৰ লোকচান কৰি আছে, এওঁ নিজে গম নাপায়,

ইয়াতেই আনন্দিত হৈ থাকে যে মই টকা-পইচা দিছো সেইবাবে মালাৰ সমীপত আহিম। কিন্তু যদিও টকা-পইচা দিলা নলেজ (জ্ঞান) ধাৰণ নকৰিলে, যোগযুক্ত হৈ নাথাকিলে সেয়া কি কামৰ! যদি দয়া নকৰা তেন্তে পিতাক কি ফ'ল' (অনুসৰণ) কৰা। পিতাতো আহিছেই সন্তানসকলক ফুলৰ দৰে কৰি তুলিবলৈ। যিয়ে বহুতকৈ ফুলৰ দৰে কৰি তুলিব তেওঁৰ প্ৰতিয়ে বাবা বলিহাৰ হ'ব। স্থূল চাৰ্ভিছো অনেক আছে। যেনেকৈ ভাণ্ডাৰীৰ বাবাই বহুত মহিমা কৰে, তেওঁলোকে বহুতৰে আশীৰ্বাদ পায়। যিয়ে যিমান চাৰ্ভিচ কৰে, তেওঁ নিজৰেই কল্যাণ কৰে, নিজ শৰীৰ সেৱাৰ বাবে উৎসৰ্গা কৰে। নিজৰেই উপাৰ্জন কৰে। অতি গভীৰ চেনেহৰে চাৰ্ভিচ কৰে। যিয়ে হাই-কাজিয়া কৰে, তেওঁ নিজৰেই ভাগ্য নষ্ট কৰে, যাৰ লোভ থাকিব তেওঁক লোভে অশান্তি দিব। তোমালোক সকলো বানপ্ৰস্তু হোৱা, সকলোৱে বাণীৰ সিপাৰে যাব লাগিব। নিজকে সুধিব লাগে গোটেই দিন আমি কিমান চাৰ্ভিচ কৰোঁ। কিছুমানৰ সন্তানেটো চাৰ্ভিচ অবিহনে সুখেই নাপায়। কিছুমানৰ বুদ্ধিত বা পঢ়াত গ্ৰহচাৰী বহে। বাবাইতো সকলোকে একে ধৰণে পঢ়ায়, বুদ্ধি সকলোৰে বেলেগ বেলেগ হয়। তথাপিও পুৰুষাৰ্থতো কৰিব লাগে। নহ'লে কল্প-কল্পান্তৰৰ বাবে পদ এনেকুৱা হৈ যাব। অন্তিমত যেতিয়া ৰিজাল্ট ওলাব তেতিয়া সকলোৱে সাক্ষাৎকাৰ কৰিব। সাক্ষাৎকাৰ কৰি উঠি ট্ৰান্সফাৰ (স্থানান্তৰ) হৈ যাব। শাস্ত্ৰতো লিখা আছে অন্তিমত বহুত পশ্চাতাপ কৰে যে এনেয়ে সময় নষ্ট কৰিলো। কল্প-কল্পান্তৰলৈ ঠগ খালো। পিতাইতো সাৱধান কৰি থাকে। শিৱবাবাৰতো এয়াই ইচ্ছা যে সন্তানসকলে পঢ়া-শুনা কৰি উচ্চ পদ পাওক, আৰু একো ইচ্ছা নাই। তেওঁৰ কামত অহা কোনো বস্তুও নাই। পিতাই বুজায়, সন্তানসকল অন্তৰ্মুখী হোৱা। গোটেই দুনিয়াই বাহ্যমুখী। তোমালোক হৈছা অন্তৰ্মুখী। নিজৰ অৱস্থাক চাব লাগে আৰু শুধৰণি কৰাৰ বাবেও পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

* ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :-**

(1) সাক্ষী হৈ নিজৰ পাৰ্টক চোৱা - আমি ভালদৰে পঢ়ি আনক পঢ়াওঁ নে নপঢ়াওঁ? নিজৰ সমান কৰি তোলাৰ সেৱা কৰোঁনে? নিজৰ সময় দুনিয়াৰ কথাত বৰবাদ নকৰিব।

(2) অন্তৰ্মুখী হৈ নিজে নিজক শুধৰাব লাগে। নিজৰ কল্যাণৰ চৰ্চা ৰাখিব লাগে। চাৰ্ভিচত বিজি (ব্যস্ত) হৈ থাকিব লাগে। পিতাৰ সমান দয়াশীল নিশ্চয় হ'ব লাগে।

বৰদান: সফল কৰাৰ বিধিৰ দ্বাৰা সফলতাৰ বৰদান প্ৰাপ্ত কৰোঁতা বৰদানী মূৰ্ত হোৱা
সংগমযুগত তোমালোক সন্তানসকলৰ উত্তৰাধিকাৰো আছে, বৰদানো আছে যে "সফল কৰা আৰু সফলতা লাভ কৰা"। সফল কৰাটো হৈছে বীজ আৰু সফলতা হৈছে ফল। যদি বীজ ভাল আৰু ফল ভাল নহয়, এনেকুৱা হ'ব নোৱাৰে। সেয়েহে যেনেকৈ আনক কোৱা যে সময়, সংকল্প, সম্পত্তি সকলো সফল কৰা, তেনেকৈ নিজৰ সকলো খাজনাৰ লিষ্টখন (তালিকা) চেক (পৰীক্ষা) কৰা যে কোনটো খাজনা সফল হ'ল আৰু কোনটো ব্যৰ্থত গ'ল। সফল কৰি থাকা তেতিয়া সকলো খাজনাৰে সম্পন্ন বৰদানী মূৰ্ত হৈ যাবাগৈ।

স্লোগান: পৰমাত্ম এৱাৰ্ড (পুৰস্কাৰ) লোৱাৰ বাবে ব্যৰ্থ আৰু নিগেটিভক (নেতিবাচক) এভইড (ত্যাগ) কৰা ।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!

ব্ৰহ্মা পিতাৰ সমান হ ' ব'লৈ বিশেষ পুৰুষাৰ্থ

ব্ৰহ্মা পিতাৰ দৰে কোনো কথাৰে বিস্তাৰলৈ নগৈ, বিস্তাৰত বিন্দু লগাই বিন্দুত সমাহিত কৰি দিয়া, বিন্দু হৈ যোৱা, বিন্দু লগাই দিয়া, বিন্দুত সমাহিত হৈ যোৱা তেতিয়া সকলো বিস্তাৰ, সমস্ত জাল চেকেণ্ডতে সমাহিত হৈ যাব আৰু সময় বাচি যাব, পৰিশ্ৰমৰ পৰা বাচি যাব। বিন্দু হৈ বিন্দুত ললীন হৈ যাবাগৈ।